

השמצות הפרוטוקולים של צעירי אנטי-ציון

שני יורדים ישראליים משמיעים זה את זה בכיטאון ערבי קיצוני

לא בכל יום זוכים קוראי פרי פלסטיין (פלסטין החופשית), ביטאון חזית-הסירוב הערבית בלונדון, ששני ישראלים יתקוטטו מעל עמודיו, ויטיחו זה בזה השמצות אישיות חמורות ביותר. בחודשיים האחרונים ניתן להם התענוג. ממזישקף מוד מזוקן. המתאבק המי-לולי הראשון הוא אורי דיוויס, מי שהיה בשעתו מפגין-יחיד נגד הפקעת אדמות הערביות בגליל, פאציפיסט וסרבן-מילחמה. דיוויס, שאביו האנגלי נפגע בהתקפת גאזים במלחמת-העולם הראשונה ונפטר כעבור שנים מתוצאת הפגיעה, התחיל את דרכו כשונא-מילחמה מובהק.

אחרי שישב כמה חודשים בבית-הסוהר*, בחר דיוויס בדרך קלה יותר. הוא היגר למעשה מן הארץ, נתקבל בנורווגיה-פחות על-ידי כוחות-השלום בארצות-הברית, ש-עזרו לו לעשות קאריירה אקדמית. כיום הוא משמש בתפקיד המוגדר כ"מרצה לעיוני-שלום באוניברסיטת בראדפורד" בבריטניה, מוסד בעל יוקרה מועטת.

המתאבק השני גם הוא דמות ידועה וסגוגנית. מקסים גילן נולד בספרד, להורים מירוח-אירופיים, עלה לארץ, התנגש כמה פעמים עם שילטונות-הביטחון. בפעם הר-אחרונה נכלא, כאשר שימש כאחד מעורכי-השבוזעון בול ואחרי שפירסם, בניגוד להוראות הצנזורה, כתבה על מעורבותם של שירותי-הביטחון הישראליים בחטיפתו של המדינאי המארוקאי בן-ברקה.

לאחר-מכן עבר גילן לפאריס, שם הוא מוציא שבועון אנגלי בשם ישראל אנד פלסטיין ("ישראל ופלסטין"), המפרסם בעיקר דיעות אנטי-ציוניות. ההבדל העיקרי בין השניים: בעוד גילן הממושקף מסכים לדו-קיום בין מדינת-ישראל ומדינה פלסטינית שתקום בגדה וברצועה, שולל דיוויס המזוקן פיתרון זה מכל וכל. הוא תובע את חיטולה של מדינת-ישראל והקמתה של "פלסטין דמוקרטית, חילונית וסוציאליסטית" — על-פי הנוסח המקובל על חזית-הסירוב הערבית.

שחק הציוני. את הירייה הראשונה בדו-הקרב מעל עמודי הביטאון הערבי הלונדוני (הטוען שהוא נאמן לקו אש"ף, אך המבטא למעשה את דיעות חזית-הסירוב) ירה דיוויס.

במאמר על "המחלוקת בשמאל הישראלי האנטי-ציוני" חושף דיוויס את פרצופם האמיתי של גורמים ואישים במחנה-השלום הישראלי, שאינם אלא ציונים בזויים. כך הוא מצטט ארוכות קטעים נבחרים ממאמרי עמוס קינן, שהוצאו מהקשרם ומעוררים את הרושם שקינן הוא פאשיסט, ואינו שוכח להזכיר כי איש זה הקים יחד עם אורי אבנרי את המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני. הוא משמיץ גם את רק"ח, הדוגלת במדינה פלסטינית לצד ישראל, תחת לפעול לחיטולה של ישראל. לאותה חבורה ציונית-למעשה שייכים גם הד"ר ישראל שחק, מהליגה למען זכויות האדם, המשועבד לרק"ח, וגם כמה מפלגי מצפן. המסקנה המתבקשת: נותר בעולם רק ישראל אנטי-ציוני הגון אחד, בבחינת צדיק יחידי בסדום, והוא אורי דיוויס.

היכן דיר-יאסין? אולם התקפתו העיקרית של דיוויס שמורה למקסים גילן, טוען נגדו המרצה ל"עיוני שלום":

- גילן מתאמר בכך שהיה חבר לח"י.
- בספרו (איך איבדה ישראל את נישמתה) הקדים גילן 19 עמודים ללח"י, אך לא הזכיר אף במילה אחת את טבח דיר-יאסין, שאנשי לח"י השתתפו בו.
- עמוס קינן הוא חברו של גילן.
- גילן מפרסם ירחון "יקר למדי", המשגר עשרה עותקים-בחינם על כל מנוי בתשלום. למרות שירחון זה היה לא-מכבר "קרוב לפשיטת-רגל", הוא רכש זה-עתה מכונת-סידור אלקטרונית משוכללת ב"20 או 30 אלף דולר.

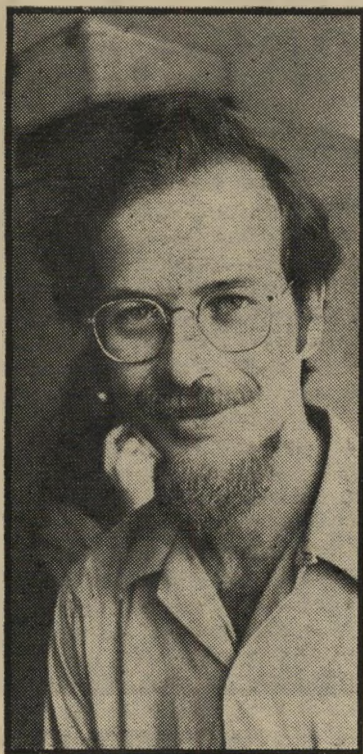
* בעוון השתכנות בכפר ערבי בגליל, בניגוד להוראות המימשל הצבאי, שהיה קיים אז כלפי הערבים בישראל.

אין ספק שדייוויס רצה שקוראיו הערביים יסיקו את המסקנה, כי גילן הוא סוכן של מנגנון ישראלי, המממן אותו. **ספירת לח"י.** מקסים גילן אינו אדם המגיש את הלחי השנייה, אחרי שסטרן לו על הראשונה. במכתב חוצץ-להבות, שפורסם כעבור חודש בפרי פלסטין, הוא השיב מילחמה-שערה. מאשים גילן:

● דיוויס תוקף את ד"ר שחק מפני שגכשל בנוסיונו להשתלט בעצמו על הליגה למען זכויות האדם. לא-מכבר בא דיוויס לארץ, והציע את עצמו כנשיא הליגה, במקום המשורר הזקן מרדכי אבי-שאל, שהוא איש רק"ח. דיוויס תבע לעצמו שכר העולה על זה של מרצה באוניברסיטה בארץ. כתוצאה מכך ניתק אבי-שאל את יחסיו עם דיוויס, וזה החל משמיץ את שחק בביטאונים ערביים.

● דיוויס הוא "ראדיקל מיקצועי", המפיק שכר נאה ממאבקו. הוא הגיע ללונדון לפני כמה שנים ללא פרוטה בכיסו, ופתח במיבצע אנטי-ציוני. "איש אינו יודע כמה הוא עזר לקורבנות ההפקעות והדיכוי, אך הכל יודעים כמה הוא עזר לעצמו."

שכרו של דיוויס, לפי גילן: שתי משך

אנטי-ציוני דיוויס
מי מממן את מי?

כורות מלאות מקבילות (האחת כ"מרצה לעיוני שלום", השנייה כתוצמלן אנטי-ציוני), שכרסופרים על ארבעה ספרים ששוכתבו על-ידי המו"ל שלו, וסכום יפה עבור פעילות קבוצתו. הרמז הגלוי של גילן: כספים אלה באו מקופת חזית-הסירוב הערבית, הממומנת על-ידי ממש-לת לוב וגורמים דומים.

קשרים אפלים. כנגד ההאשמות ש-העלה דיוויס נגדו, טען גילן:

● עמוס קינן אינו ידידו. להיפך, הוא תקף את קינן כמה פעמים. (בין השאר: מפני שקינן ערך תערוכת-ציורים בביתו של אריק שרון.)

● טבח דיר-יאסין לא הוזכר בספרו, בניגוד לצורך לקצר בו. מתנצל גילן: "האמת היא שאילו כתבתי את הספר עכשיו, הייתי כותב אותו אחרת."

● הירחון שלו כיסה את הגירעון שלו, בסך 25 אלף דולר, ורכש נוסף על כך את מכונת-הסידור היקרה, בעזרת תרומות ממקורות אנטי-ציוניים בארצות-הברית ובבריטניה.

● מסיים גילן, בדברו על עצמו: "עורך הירחון ישראל אנד פלסטין נטש מישרה בעלת-השפעה ורבתי-משכורת (בארץ) כדי לעבור לחו"ל, ולהמשיך שם במאבק נגד הדיכוי וההפקעות. ישפטו נא הקוראים (של פרי פלסטין) מי משנינו הוא בלתי-הגון, מפוקפק ובעל קשרים אפלים."

המדריך לשמוש נכון בתכשירי וולה תכשיר מתאים ושמוש נכון = שיער ברא ומטופח

דרשו את המדריך לשמוש נכון בתכשירי "וולה", בפרופורמיות, בתי-מרקחת, חנויות כל-בו, שק"ם, או ע"י תלוש ההזמנה הרי"ב

הופיע זה עתה! הופיע זה עתה! הופיע זה עתה! הופיע זה עתה! הופיע זה עתה!

הופיע זה עתה! הופיע זה עתה! הופיע זה עתה! הופיע זה עתה!

לכב' אינטרקוסמא — וולה בע"מ
ת"ד 1365 ירושלים
נא לשלוח לי את המדריך לשמוש נכון בתכשירי וולה
השם: _____
הכתובת: _____